

Aan Gedeputeerde Staten

Zaaknummer: 67989

Middelburg, 31 augustus 2021

Verzonden: 20 september 2021

Onderwerp: Advies van de commissie bezwaar, beroep en klachten inzake de klacht van [REDACTED]
[REDACTED]

Geacht college,

U treft bijgaand het rapport van bevindingen en het advies van de commissie bezwaar, beroep en klachten aan inzake de klacht van [REDACTED]. De klacht betreft het handelen van twee medewerkers van de provincie bij de behandeling van een Wob-verzoek.

Uw beslissing dient zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk 4 oktober 2021 aan klager te worden toegezonden. Wij verzoeken u het rapport van bevindingen, het advies en het verslag van de hoorzitting mee te zenden en de mogelijkheid tot het indienen van een verzoekschrift bij de Nationale ombudsman te vermelden. Een afschrift van de door u genomen beslissing zien wij graag tegemoet.

Met vriendelijke groet,

De commissie bezwaar, beroep en klachten, namens
deze,

[REDACTED] secretaris

U wordt verzocht om in uw correspondentie steeds het zaaknummer te vermelden.

Rapport van bevindingen en advies van de commissie bezwaar, beroep en klachten inzake de klacht van de ██████████ inzake het handelen van ██████████ ██████████ ██████████ de behandeling van een Wob-verzoek.

1. De zaak

██████████ (hierna: klager) heeft op 1 april 2020 een Wob-verzoek ingediend met betrekking tot documenten betreffende de planontwikkeling in de Perkpolder, waarbij het in belangrijke mate gaat om milieu-informatie in de zin van artikel 19.1a Wet milieubeheer. In het verzoek wordt een nadere specificatie van de opgevraagde documenten gegeven in de periode 1 januari 2013 tot en met 1 april 2020.

Klager heeft gedeputeerde staten op 11 juni 2020 in gebreke gesteld voor het niet tijdig nemen van een besluit.

Op 25 november 2020 heeft klager beroep ingesteld bij de Rechtbank Zeeland-West-Brabant tegen het niet tijdig nemen van een besluit door gedeputeerde staten. De Rechtbank heeft op 12 februari 2021 uitspraak gedaan en geoordeeld dat het beroep niet-ontvankelijk is wegens het onredelijk laat indienen van het beroep.

Op 17 februari 2021 heeft klager gedeputeerde staten opnieuw in gebreke gesteld.

Op 28 april 2021 heeft klager beroep ingesteld bij de Rechtbank Zeeland-West-Brabant en verzocht om een vereenvoudigde behandeling. De Rechtbank heeft op 23 augustus 2021 uitspraak gedaan en gedeputeerde staten opdracht gegeven om binnen zes weken na de dag van verzending van de uitspraak een beslissing op het Wob-verzoek te nemen. De Rechtbank heeft tevens bepaald dat gedeputeerde staten een dwangsom verbeuren van € 100,- voor elke dag waarmee de genoemde termijn wordt overschreden; met een maximum van € 15.000,-.

Op 18 juni 2021 heeft klager een klacht ingediend tegen ██████████ ██████████ en ██████████ vanwege diverse onbehoorlijke gedragingen sinds april 2020 bij de behandeling van het Wob-verzoek. Klager heeft op 12 augustus 2021 per e-mail een reactie op het verweerschrift van gedeputeerde staten ingediend.

2. Hoorzitting

De commissie heeft zich over de klacht beraden in de volgende samenstelling:

De heer mr. T.L.J. Drouen (voorzitter), mevrouw mr. M.L. Bosman (lid) en mevrouw mr. R.H van Marle. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld hun standpunt toe te lichten tijdens een hoorzitting, gehouden op 31 augustus 2021. Door partijen is van deze gelegenheid gebruik gemaakt. Van de hoorzitting is een verslag gemaakt, dat bij dit advies is gevoegd.

3. De klacht.

De klacht bevat de volgende gronden:

- a. Het op tal van wijzen blokkeren en frustreren van de uitvoering van het Wob-verzoek, gepaard gaand met aanhoudende klantonvriendelijkheid, met tot gevolg dat er inmiddels 14 maanden zijn verstreken, waarin nog geen besluit op het Wob-verzoek is genomen en er nog geen documenten zijn verstrekt.
- b. Het blokkeren en frustreren heeft o.a. bestaan uit:
 1. Meerdere malen langdurig niet reageren en verzenden van onnodig onvriendelijke mails.
 2. Het versturen van meerdere mails waarin de ambtenaren beweren dat het Wob-verzoek niet duidelijk zou zijn, terwijl de tekst volledig helder is en tal van documenten zeer specifiek zijn benoemd (b.v. notulen van aandeelhoudersvergaderingen van Perkpolder Beheer B.V.).
 3. Het zowel in mails, alsook zelfs in een verweerschrift dat is ingediend bij de Rechtbank Zeeland – West-Brabant opzettelijk volharden in volstrekt onjuiste mededelingen, zoals dat a. klager niet bereid zou zijn geweest, om een toelichting of nadere specificatie te geven, terwijl hij:
 - in meerdere mails/brieven reacties en toelichtingen heeft gegeven,
 - heeft aangegeven open te staan voor telefonisch overleg,
 - heeft aangegeven zelfs bereid te zijn om naar Middelburg te komen (mits men o.a. wel een serieuze inventarisatie zou hebben gedaan), en
 - drie data heeft genoemd voor een Zoom-overleg, waarop geen enkele reactie is gekomen van betrokkenen;

- b. de betreffende documenten al verstrekt zouden zijn naar aanleiding van een ander Wob-verzoek van 8 april 2020, terwijl dat betreffende Wob-verzoek helemaal niets te maken heeft met het onderwerp en het doel van het onderhavige Wob-verzoek van 1 april 2020.
4. het aan de Rechtbank versturen van een brief van 11 mei 2021, waarin uitstel van de behandeling is gevraagd omdat er sprake zou zijn van een 'politiek reces' en daarmee op oneigenlijke gronden proberen om verder uitstel te bewerkstelligen, terwijl:
 - a. er alstoen, noch nu helemaal geen politiek reces is;
 - b. de Wob de term 'een politiek reces' niet kent om behandelingen of verstrekkingen van Wob-documenten op te schorten;
 - c. men niet eens beschrijft wat hier onder verstaan zou moeten worden;
 - d. de afhandeling van Wob-zaken een ambtelijke aangelegenheid is, die met enig politiek reces of proces niets te maken heeft.
5. Het blijvend suggereren dat de onderhavige documenten niet (hoofdzakelijk) 'milieu-informatie' zou zijn en dat klager nalatig zou zijn geweest om dit te onderbouwen.

4. Samenvatting advies.

De commissie is van oordeel dat de klacht ontvankelijk is en adviseert de klacht gegrond te verklaren.

De commissie licht haar advies hieronder toe.

5. Bevindingen van de commissie.

Ontvankelijkheid.

Hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) bevat bepalingen over de behandeling van klachten. Deze klachtregeling geeft regels voor de interne klachtafhandeling door bestuursorganen over overheidsoptreden.

Op grond van artikel 9:1, eerste lid, van de Awb heeft een ieder recht om bij een bestuursorgaan te klagen over de wijze waarop het bestuursorgaan zich in een bepaalde aangelegenheid jegens klager of een ander heeft gedragen.

Artikel 9:4 van de Awb geeft aanspraak op de behandeling van een klacht volgens de regels van afdeling 9.1.2. als de klacht aan enkele vereisten voldoet en luidt als volgt:

1. Indien een schriftelijke klacht betrekking heeft op een gedraging jegens de klager en voldoet aan de vereisten van het tweede lid, zijn de artikelen 9:5 tot en met 9:12 van toepassing.
2. Het klaagschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:
 - a. de naam en het adres van de indiener;
 - b. de dagtekening;
 - c. een omschrijving van de gedraging waartegen de klacht is gericht;
3. Artikel 6:5, derde lid is van overeenkomstige toepassing.

Klager heeft zijn klacht op persoonlijke titel ingediend. De schriftelijk ingediende klacht voldoet aan de vereisten van artikel 9:4, tweede lid, van de Awb, zodat de commissie van oordeel is dat de klacht ontvankelijk is. De artikelen 9:5 tot en met 9:12 van de Awb zijn van toepassing.

Wettelijk kader.

- Hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht.

- Wet openbaarheid van bestuur (Wob):

Volgens artikel 6, eerste lid, beslist het bestuursorgaan zo spoedig mogelijk op het verzoek om informatie, doch uiterlijk binnen vier weken gerekend vanaf de dag na die waarop het verzoek is ontvangen.

Voor zover het verzoek betrekking heeft op het verstrekken van milieu-informatie bedraagt volgens artikel 6, zesde lid, sub a, de uiterste beslistermijn in afwijking van het eerste lid twee weken.

Volgens het tweede lid van dit artikel kan het bestuursorgaan de beslissing met ten hoogste vier weken verdagen.

Inhoudelijke beoordeling.

De commissie stelt vast dat er sprake is van een klacht conform artikel 9:1 van de Awb. Op grond van dit artikel wordt een gedraging van een persoon, werkzaam onder de verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan aangemerkt als een gedraging van dat bestuursorgaan. De klacht tegen de twee

ambtenaren dient derhalve te worden opgevat als een klacht tegen het college van gedeputeerde staten.

De commissie stelt voorts vast dat dat sinds het indienen van het Wob-verzoek door klager op 1 april 2020 er nog geen besluit is genomen door gedeputeerde staten. Klager heeft gedeputeerde staten op 11 juni 2020 en 17 februari 2021 in gebreke gesteld voor het niet tijdig nemen van een besluit. Klager heeft tevens beroep ingesteld bij de Rechtbank Zeeland-West-Brabant op 25 november 2020 en 28 april 2021. De Rechtbank heeft het eerste beroep niet-ontvankelijk verklaard omdat het ruim 5 maanden heeft geduurd voordat klager, na het indienen van de ingebrekestelling, beroep heeft ingesteld.

De Rechtbank heeft naar aanleiding van het tweede beroep op 23 augustus 2021 uitspraak gedaan en gedeputeerde staten opdracht gegeven om binnen zes weken na de dag van verzending van de uitspraak een beslissing op het Wob-verzoek te nemen

Beoordeling commissie.

Tussen klager en [REDACTED] en [REDACTED] bestaat verschil van inzicht over de mate van duidelijkheid van het Wob-verzoek dat door klager op 1 april 2020 is ingediend. Beide ambtenaren zijn van mening dat klager zijn Wob-verzoek onvoldoende heeft gepreciseerd. Zij hebben om die reden diverse keren via e-mails om nadere informatie gevraagd en klager uitgenodigd voor overleg. Volgens beide ambtenaren hebben zij de gevraagde precisering niet gekregen van klager, waardoor het hen onmogelijk wordt gemaakt om het Wob-verzoek in behandeling te nemen.

Klager is van mening dat zijn Wob-verzoek voldoende duidelijk is om in behandeling te worden genomen. Daarnaast heeft hij, o.a. in zijn e-mail van 8 april 2021, zijn Wob-verzoek nader gespecificeerd en onder meer gevraagd om memo's, notulen en gespreksverslagen van de AVA bijeenkomsten en aandeelhoudersvergaderingen te verstrekken. Klager heeft voorts aangeboden om met de ambtenaren de inhoud van het Wob-verzoek, aan de hand van inventarislijsten en/of documenten, te bespreken.

Het meningsverschil heeft ertoe geleid dat klager op 18 juni 2021 een klacht heeft ingediend waarin hij (samengevat) stelt dat beide ambtenaren de uitvoering van het Wob-verzoek hebben gefrustreerd en geblokkeerd. Verder hebben zij zich volgens klager onvriendelijk uitgelaten in e-mails en hebben zij zich onbehoorlijk gedragen door het niet beantwoorden van e-mails en het doen van onjuiste mededelingen o.a. aan de Rechtbank Zeeland-West-Brabant.

De vraag of het verzoek duidelijk genoeg was om in behandeling te nemen, is een juridische vraag die in het nog te nemen besluit van gedeputeerde staten aan de orde komt. Als klager het met het antwoord op die vraag niet eens is, kan hij daartegen bezwaar indienen. In deze klachtprocedure kan deze vraag daarom niet worden beantwoord (zie artikel 9:8 Awb). De commissie zal daarom alleen de wijze waarop door gedeputeerde staten is omgegaan met de discussie over de inhoud van het verzoek beoordelen.

De commissie is van oordeel dat, voor zover geklaagd wordt over het persoonlijk handelen van de twee ambtenaren, dit volgens artikel 9:1 van de Awb dient te worden opgevat als een klacht tegen gedeputeerde staten. Het is de commissie niet gebleken dat de twee ambtenaren jegens wie de klacht is ingediend de klager niet respectvol hebben bejegend. Echter, de commissie betreurt wel de opstelling en houding van de ambtenaren in deze zaak. Omdat dit in feite ook gaat om het handelen van gedeputeerde staten, zal de commissie dit hieronder als zodanig behandelen.

Ten aanzien van de handelwijze van gedeputeerde staten bij de behandeling van het Wob-verzoek oordeelt de commissie als volgt.

Gedeputeerde staten betogen dat er geen sprake is van enige klachtwaardige gedraging die hen kan worden aangerekend. Gedeputeerde staten zijn van mening dat zij met klager hebben gecommuniceerd met oog voor de kernwaarden zoals geformuleerd door de Nationale ombudsman als het gaat om de essentie van behoorlijk overheidsoptreden: open en duidelijk, respectvol, betrokken en oplossingsgericht, alsmede eerlijk en betrouwbaar.

Het is de commissie niet duidelijk geworden om welke reden(en) gedeputeerde staten tot op heden het Wob-verzoek nog niet in behandeling hebben genomen en nog geen besluit hebben genomen over het verstrekken van ten minste een deel van de opgevraagde documenten.

Ook het grote aantal documenten (ca. 7.000) dat volgens gedeputeerde staten in een eerste (digitale) zoekslag is gevonden, mag niet in de weg staan van een voortvarende behandeling van het Wobverzoek. Ingeval de personele bezetting ontoereikend is, kan bijvoorbeeld externe expertise worden ingehuurd.

De commissie constateert dat gedeputeerde staten geen invulling hebben gegeven aan de verplichting in de Wob dat een bestuursorgaan de aanvrager behulpzaam dient te zijn.

Ter zitting hebben gedeputeerde staten ook niet kunnen verduidelijken wat onduidelijk was aan het verzoek van klager, behalve dat het om een grote hoeveelheid documenten gaat. Als dat de besluitvorming door gedeputeerde staten moeilijk maakte, had het in de rede gelegen om daarover actief en transparant met klager het contact te zoeken. Dat klager door gedeputeerde staten gezien wordt als een professionele partij, doet daar niet aan af.

Ook is naar het oordeel van de commissie niet gebleken dat gedeputeerde staten zich oplossingsgericht hebben opgesteld bij de behandeling van het verzoek. Het contact met klager gedurende het afgelopen 1,5 jaar is minimaal geweest en is uitsluitend schriftelijk geweest. Er zijn niet of nauwelijks pogingen gedaan om de impasse die is ontstaan met betrekking tot de (vermeende) onduidelijkheid van het Wob-verzoek op te lossen en de verstandhouding te verbeteren. Daarentegen is vastgehouden aan het standpunt dat het Wob-verzoek nader gespecificeerd dient te worden. Het overleg met klager over de inhoud en de door gedeputeerde staten gestelde onduidelijkheid van het Wob-verzoek, is vanwege de weinig flexibele opstelling van gedeputeerde staten tot op heden niet tot stand gekomen.

Illustratief daarvoor acht de commissie de gang van zaken nadat klager (naar hij stelt door een typfout) documenten vanaf 2007 opvroeg. Een kort telefoongesprek daarover had het misverstand direct uit de weg kunnen helpen. In plaats daarvan heeft gedeputeerde staten in het geheel niet meer gereageerd op het verzoek van klager om overleg.

Gelet op het voorgaande adviseert de commissie de klacht gegrond te verklaren.

6. Advies

De commissie adviseert gedeputeerde staten:

1. De klacht ontvankelijk te verklaren;
2. de klacht gegrond te verklaren.

Middelburg, 31 augustus 2021

mr. T.L.J. Drouen, voorzitter

■■■■■■■■■■ secretaris

Behoort bij brief met zaaknummer: 67990

U wordt verzocht om in uw correspondentie steeds het zaaknummer te vermelden.